

ler (Deutsche Rundschau) — Ἡ ἠθικὴ κίνησις ἐν Γερμανίᾳ ὑπὸ L. Kreschmar (Nord und Süd) — Ὁ Γαλλικὸς στρατὸς κατὰ τὴν μεγάλην ἐπανástασιν (ὅμ.) — Ἡ νῆσος Μαδέρα ὑπὸ Dr Mittermayer (Ueber Land und Meer) — Τὸ πρόβλημα τοῦ ἀνθρώπου ὑπὸ C. du Prel (Zukunft) — Ἐξομολόγησις τοῦ Ἰβσεν ὑπὸ Harden (ὅμ.)

Ἐξ ἀγγλικῶν :

Ἀνέκδοτοι ἐπιστολαὶ τοῦ Ἄϊνε (New Review) — Ὑπεράσπισις τοῦ κρινολίνου ὑπὸ Lady Jeune (ὅμ.) — Ἡ Εὐρώπη καὶ ἡ ἔκθεσις τοῦ Σικάγου ὑπὸ T. Wood καὶ T. Stanson (North American Review) — Μελέτη περὶ Τέννουσον (Quarterly Review) — Ὁ Σπένσερ ὡς φρενολόγος ὑπὸ B. Hollander (Westminster Review) — Ἡ σημερινὴ Ἑλλάς τοῦ Δεσάμ ὑπὸ τῆς Κας Lynch (ὅμ.) — Περὶ Καρδούστη καὶ Ραπισάρδη ὑπὸ τῆς Κας Nargrave (Gentleman's Magazine).

Ἐξ ἰταλικῶν :

Τὸ ὄραϊον θῆλυ διὰ μέσου τῶν αἰώνων ὑπὸ Mantegazza (Nuova Antologia) 15 ἰαν. — Τὸ ἔργον τοῦ Γολδόνη ὑπὸ E. Masi (ὅμ. 1 φεβρ.) — Ὁ πλανήτης Ἄρης ὑπὸ Schiaparelli (Natura ed Arte).

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Μηχανὴ πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ ἀτιμοῦ.

Ἐν ἀγγλικῇ ἀποικίᾳ ἐγένετο ἐφευρέσεις σπουδαίας ἀφορῶσα εἰς νέαν κινήτηριον δύναμιν. Μηχανὴ συνισταμένη ἐκ κυλίνδρου, τροχοῦ, ἐμβόλου καὶ ἄλλων τινῶν μερῶν χωροῦσα δὲ εἰς κοινὸν ταξιδευτικὸν σάκκον (βαλίξαν) ἀναπτύσσει δύναμιν δύο ἵππων, δαπανῶσα πρὸς τοῦτο μόλις 20 λεπτῶν ὕλικὸν εἰς 12 ὥρας. Ἡ δύναμις παράγεται ὑπὸ δύο οὐσιῶν, αἵτινες ἐνοῦμεναι πρὸς ἀλλήλας ἀναπτύσσουσι μέγιστον ποσὸν ἀερίων μετὰ μεγίστης ἐντάσεως. Ὅτε ἡ μικρὰ μηχανὴ ἐτέθη κατὰ πρῶτον εἰς κίνησιν δὲν ἠδύνατο νὰ τὴν σταματήσῃσι πλέον ὁ κύλινδρος ἐκινεῖτο μεθ' ὑπερβολικῆς ταχύτητος καὶ δὴ ἐπὶ 60 ὥρας. Νῦν ἡ μηχανὴ ἐκανονίσθη, κινεῖται δὲ καὶ σταματᾷ ὅπως θέλῃ ὁ μηχανικός. Προσεχῶς θὰ ἐκτεθῇ εἰς Λονδίον κατόπιν δὲ εἰς τὴν ἔκθεσιν τοῦ Σικάγου. Σημειωτέον ὅτι δὲν πρόκειται περὶ παιδιᾶς, ἀλλὰ περὶ σπουδαιότητος γεγονότος περὶ τοῦ ὁποίου θὰ γνωσθῶσιν εἰδικώτερα μόλις ἐφοδιασθῇ ὁ ἐφευρέτης μετὰ τὰ ἀπαραίτητα προνόμια τῆς ἐφευρέσεώς του.

Τυπογραφικὰ ὁμοιότητά ἐξ ὑάλου.

Αἱ Γαλλικαὶ ἐφημερίδες δοκιμάζουσι νέον εἶδος τυπογραφικῶν στοιχείων, τὰ ὁποῖα κατασκευάζονται ἐκ σφυρηλατημένης ὑάλου, καὶ τῶν ὁποίων ἡ καθαριότης εἶνε μόνιμος. Ἀντέχουσι περισσότερον τῶν μεταλλικῶν στοιχείων εἰς τὴν φθοράν, καὶ δύνανται μετὰ τοσαύτης ἀκριβείας νὰ γυθῶσιν, ὥστε καθιστῶσι πολὺ εὐκολωτέραν καὶ καθαρωτέραν τὴν ἐκτύπωσιν. Ἡ ἐφημερίς τῶν Παρισίων «Patrie» τυποῦται ἤδη μόνον δι' ὑάλινων στοιχείων.

Πιὸς ἐξος περιότερα.

Περὶσσοτέρως ἐκ Σάρου τῆς Οὐγγαρίας γράφει τὰ ἐξῆς εἰς Πισταίαν ἐφημερίδα: Κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα εὔρον, ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ περιστερειῶνος, περισσότερον θανάτων πλησίον αὐτοῦ ἔμεινεν ἐν καταφάνῃ θλίβει ἢ περιστερά. Ὅτε ἔρριψα τὸν νεκρὸν εἰς τὸν ἀγρὸν ἢ περιστερὰ ἐπέταξε πλησίον του, ὅπου δὲ καὶ ἂν τὸν μετεδίδαζον ἠκολούθει τὸ θῆλυ. Τέλος ὅπως θάψω τὸ μικρὸν πτώμα ἠναγκάσθη νὰ ἐγκλείσω τὴν περιστερὰν εἰς κλωθὸν, ὅταν δὲ τὴν ἀφῆσα μετὰ ἡμίσειαν ὥραν ἐλευθέρην, ἀνεζήτησε πρῶτον ἐπὶ ἱκανὸν χρόνον, ἀλλ' ἐπὶ ματαίῳ, τὸν σύντροφόν της, ἐπὶ τέλους δὲ ἐπέταξεν ἐπὶ τῆς στέγης, ὁπόθεν ἦτο

ἀδύνατον νὰ τὴν προσελκύσω καὶ διὰ κλήσεων καὶ διὰ προσορᾶς τροφῆς ἔμεινεν οὕτω ἀκίνητος καὶ νῆστις ἐπὶ 4 ἡμέρας, τὴν δὲ ὁ ἠκολούθησε τὸν σύντροφόν της εἰς τὸν θάνατον, ὡς σπάνιον καὶ συγγινητικὸν παράδειγμα συζυγικῆς στοργῆς μεταξὺ ζῶων. (P)

ΑΝΑ ΤΟ ΑΣΤΥ

Ἡ φαντασία τῶν μυθιστοριογράφων τῶν ἀρεσκομένων εἰς τὰ αἰματηρὰ μυστήρια, δὲν θὰ ἐδύνατο νὰ πλάσῃ ἐπεισόδιον τραγικώτερον καὶ μυστηριωδέστερον τοῦ συμβάντος πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἐν τινὶ οἰκίᾳ κατὰ τὴν διασταύρωσιν τῶν ὁδῶν Μεγάλου Ἀλεξάνδρου καὶ Κολοκυθῶς. Ἐν τῇ οἰκίᾳ ταύτῃ κατοικεῖ ὁ ἰταλὸς Ἀντόνιος Ἀρίκος, μετὰ τῆς συζύγου του, τῆς μητρὸς του καὶ τῆς νεαρᾶς θυγατρὸς του—οἰκογένεια πλανοδίων μουσικῶν ἐκ τῆς ὁποίας ἡ κόρη εἶνε γνωστοτάτη ἐν Ἀθήναις περιφέρουσα καθ' ἡμέραν ἀνὰ τὰς ὁδοὺς τὴν μεγάλην τῆς λατέρναν ἐντὸς χειραμάξης. Δεκαεπταετίς μόλις ἦτο μνηστευμένη μετὰ τινος ἰταλοῦ Σέρκερ ἐργαζομένου εἰς τὴν γραμμὴν τοῦ σιδηροδρόμου Πειραιῶς-Λαρίσης, τὴν προηγουμένην δὲ τοῦ ἐγγλήματος ἡμέραν ὁ μνηστήρ ἦλθεν ἐκ Θηβῶν μετὰ τοῦ ἐξαδέλφου τῆς κόρης Λουκαρέλη καὶ ἀμφότεροι ἐφιλοξενήθησαν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ἀρίκου. Τὸ οἰκογενεῖα δὲ πᾶν εἰς τὸ ὅποιον παρεκάλθησαν ἐκτὸς τῶν ἑῶν προσώπων καὶ ἡ μεγαλύτερα κόρη τοῦ ἰταλοῦ μετὰ τοῦ συζύγου της, ὑπῆρξεν εὐθυμώτατον· μετὰ τοῦτο δέ, ἀφ' οὗ ἀπῆλθον οἱ νεαροὶ σύζυγοι, μετέβησαν ὅλοι πρὸς ὕπνον, εἰς ἓν ἀπομακρυσμένον δωμάτιον οἱ δύο φιλοξενούμενοι, εἰς ἄλλο ἢ μάμμη καὶ ἡ ἐγγονή, καὶ εἰς τὸν συνῆθη κοιτῶνά των οἱ δύο σύζυγοι. Ἦτο ἐνωρίς, ἀλλ' ἀπεκοιμήθησαν ὅλοι· περὶ τὴν ἐνδεκάτην ἀφυπνισθεῖσα ἡ σύζυγος τοῦ ἰταλοῦ, παρετήρησεν ὅτι ἡ πρὸς τὴν κλίμακα καὶ τὴν αὐλὴν φέρουσα θύρα τοῦ δωματίου της ἦτο ἀνοικτὴ, ἐντρομος δὲ ἠθέλησε νὰ ἐξυπνήσῃ τὸν σύζυγόν της. Εἰς τὴν ἐπαφὴν τῆς χειρὸς του, ψυχρᾶς ὡς χιῶν, φρίσσει. Τὸν ὠθεῖ, τὸν κράζει ἀλλ' εἰς μάτην. Ὁ ἀτυχὴς ἰταλὸς ἦτο νεκρὸς, φέρων ἐπὶ τῆς καρδίας ἀκριβῶς πληγὴν μικράν, κατενεχθεῖσαν διὰ στυλίου. Αἱ ἀρχαί, αἱ ἐπιληρηθεῖσαι ἀμέσως ἀνακρίσειον, τίποτε δὲν ἐδυνήθησαν νὰ διαφωτίσωσιν ἐκ τοῦ σκοτεινοῦ τούτου δράματος. Αἱ ὑπόνοιαι ἔπεσαν ἀλληλοδιαδόχως ἀπὸ τοῦ ἐξαδέλφου εἰς τὸν μνηστήρα, ἀπὸ τούτου εἰς τὴν σύζυγον καὶ ἀπὸ ταύτης εἰς ἓνα οἰκογενειακὸν ἐχθρὸν γερμανὸν καὶ εἰς ἓνα ἀποτυχόντα μνηστήρα τῆς κόρης ἰταλόν. Πολλοὶ συνελήθησαν. Ἀλλ' αἱ ὑπόνοιαι ἔμειναν ὑπόνοιαι καὶ αἱ συλλήψεις ἀπέβησαν μάταιαι... τοὐλάχιστον μέχρι τῆς στιγμῆς καθ' ἣν γράφομεν.

✦

Διεψεύσθη καὶ ἡ ἐλπίς τῶν Ἀθηναίων, τῶν ποθητῶν τῶν νὰ ἴδωσι τὴν ὀρασιώτεραν τῶν βασιλισσῶν καὶ μίαν τῶν ὀρασιωτέρων γυναικῶν τοῦ κόσμου. Εἰς μάτην περιέμειναν ἐπὶ ὥρας ὑπὸ τὸν ἄνεμον καὶ τὸ ψῦχος εἰς τὴν

ἀποβάθραν τοῦ Πειραιῶς. Ἡ Βασίλισσα Ναταλία δὲν φαίνεται. Ἦτο ἤδη ἀργὰ πλέον, ἀφ' οὗ δηλαδὴ πολλοὶ τῶν περιέργων εἶχον ἤδη ἀρπάσῃ κρυολογήματα, ὅταν ἐγνωσθῆ ὅτι ἐκ Καλαμῶν, ὅπου εἶχε προσεγγίσῃ καὶ ἀποδιβασθῆ ἡ Αὐτῆς Μεγαλειότης δὲν ἐπεδιβάσθη εἰς τὸ ἀτιμύλιον τὸ προσεγγίζον εἰς Πειραιᾶ, ἀλλ' εἰς τὸ ἄλλο, τὸ διὰ Σύρου κατευθυνόμενον εἰς Κωνσταντινούπολιν. Καὶ ἀπήρχοντο καθ' ὁμίλους οἱ περιέργοι, θέμα ὁμιλίας ἔχοντες τὸν πολυπαθῆ βίον καὶ τὴν περιλάλητον καλλονὴν τῆς Βασιλείσσης, καὶ ἠκούοντο μετ' αἰσθημάτων ἐθνικῆς ὑπερηφάνιας οἱ ὑπενθυμίζοντες ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ἐκεῖνῃ ὅτι ἡ ὠραιότατῃ τῶν Βασιλισσῶν κατατάσσεται ἐκ μητρὸς ἑλληνίδος.

Ὁ ἐνταῦθα Πανελληνίος Γυμναστικὸς Σύλλογος ἐπροκήρυξε διαγωνισμὸν πρὸς σύνθεσιν εἰδικοῦ ὕμνου χάριν τῶν ἑορτῶν του. Ἐκ τῶν ὑποβληθέντων ἤρισται σεν ὁ ὑπὸ τοῦ νεαροῦ ποιητοῦ κ. Κ. Μάνου ποιηθεὶς, μελοποιούμενος δὲ προσεγγῶς ὑπὸ τινος τῶν παρ' ἡμῖν μουσικῶν, θὰ ψάλλεται ὑπὸ τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου, προσωρισμένως νὰ ἐνθουσιᾷ, νὰ παρορμᾷ καὶ νὰ παροτρύνῃ εἰς τὰς ἀσκήσεις, τῶν ὁποίων τόσῃ ἀνομολογεῖται ἡ σωματικὴ καὶ ἠθικὴ ὠφέλεια. Τὸν ὕμνον τοῦτον τοῦ κ. Μάνου ἀξίζει, διὰ τὴν χάριν καὶ τὴν πρωτοτυπίαν ἀποτελοῦντα ἀληθὲς ποίημα, νὰναδημοσιεύσωμεν ἐνταῦθα :

Ἐδῶ στήν ξακουστὴ μητέρα,
Ἐδῶ στὴ γῆ τῆ λατρευτῆ,
Ἦ ἀδερφωθήκανε μὴ μέρᾳ
Ἡ Ὀμορφιά κ' ἡ Ἀρετή,
Ἀγῶνες μᾶς καλοῦνε πάλι
Πολύχαροι κ' εὐγενικοί,
Ἐνθύμησι γλυκεῖα προβάλλει,
Ἄπειρη λάμψη ἑλληνικῆ.

Ἐσὺ ποῦ φάνηκες, πατρίδα,
Πηγὴ φωτὸς ἀληθινοῦ,
Πᾶρε τοῦ ἡλίου τὴν ἀχτίδα,
Ἀπ' τῆ γαλήνῃ τ' οὐρανοῦ,
Ἀπ' τῶν βουνῶν μᾶς τὸ καμάρι,
Ἀπ' τοῦ πελάγους τὴν ὄρμη,
Καὶ δὸς μᾶς δύναμη καὶ χάρη,
Καὶ δὸς μᾶς νίκη καὶ τιμὴ!

Ἐλάτε τῆς παλαιστρας φίλοι,
Ἐλληνες, ἄντρες, νέοι, παιδιὰ,
Κι ἄς εὐχηθῆ τὸ κάθε χεῖλι,
Κι ἄς τὸ θελήσῃ κ' ἡ καρδιά,
Ἐδῶ στήν ξακουστὴ μητέρα,
Ἐδῶ στὴ γῆ τῆ λατρευτῆ,
Πάλι ν' ἀδερφωθοῦν μὴ μέρᾳ
Ἡ Ὀμορφιά κ' ἡ Ἀρετή!

Καὶ ἄλλο μυστήριον... τὸ στοιχειωμένο κυπαρίσσι. Πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἐπὶ τῆς πλατείας Κάνιγγος, ἐργάζονται τινὲς κατερίνοντο νὰ ἐκριζώσουν κυπαρίσσον φυτευμένην παρὰ τὸ ἄκρον τῆς πλατείας. Ἄλλ' ἐν ᾧ ἔσκαπτον, ἀκριβῶς εἰς τὴν ρίζαν τῆς κυπαρίσσου εὔρον θαμμένον κρᾶνίον ἀνθρώπινον τυλιγμένον ἐντὸς ἐθόνης ἐφθαρμένης, φερούσης χρονολογίαν 1891. Οἱ ἐργάται ἀνέλαβον τὸ κρᾶνίον καὶ ἔσκαψαν βαθύτερον μὴπως ἀνακαλύψουν καὶ τὸν κορμὸν τῆς μυστηριώδους κεφαλῆς· ἀλλ' εἰς μάτην. Καὶ οὕτω τὸ κρᾶνίον ἔμεινε μυστήριον καὶ οἱ περίοικοι ἐθεώρησαν τὸ κυπαρίσσι ἐκεῖνο στοιχειωμένο.

Εἰς τοὺς Καίροὺς ἀνακοινεῖται ἐξ Ἀγρινίου ἡ ἐξῆς ἤκιστα ἀξιόπιστος λωποδυτικὴ σκηρῆ:

Τολμηρὸς λωποδύτης, γουπετῆς πρὸ τοῦ πνευματικοῦ, ἔκλεπτεν, ἐν ᾧ ἐξωμολογεῖτο, τὸ ὠρολόγιόν του.

— Παπᾶ μου, κλέπτω.

— Τί, παιδί μου;

— Ἐκλεψα (τὸ ὠρολόγιον εὐρίσκετο ἤδη εἰς τὸ θυλάκιον τοῦ λωποδύτου).

— Πρέπει νὰ ἐπιστρέψῃς τὸ κλαπὲν διὰ νὰ συγχωρηθῆς.

— Λοιπὸν, παπᾶ μου, νὰ σας τὸ δώσω.

— Ὅχι εἰς ἐμέ, παιδί μου, ἀλλὰ εἰς ἐκεῖνον εἰς τὸν ὅποιον ἀνήκει.

— Μὰ ἐκεῖνος, παπᾶ μου, δὲν θέλει νὰ το πάρῃ.

— Τότε κράτησέ το καὶ ἔσο συγχωρημένος.

ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

Κατὰ τὰς δύο τελευταίας τῆς ληξιάσης χειμερινῆς περιόδου συνεδρίας τῆς Γερμανικῆς σχολῆς (τῆς 3 Φεβρ. καὶ 3 Μαρτίου) ἀνεγνώσθησαν αἱ ἐξῆς πραγματεῖαι. — Ὁ κ. Δαιρπφελδ διέγραψε τὸ καθόλου σχέδιον τῶν κατὰ τὴν Ἐννεάκρουνον ἀνασκαφῶν, αἵτινες πρὸς μὴνός καὶ ἐπέκεινα διακοπεῖσαι θὰ ἐπαναληφθῶσιν αὐθις κατὰ τὸ προσεγῆς φθινοπώρον. Ἡ σκαφὴ θ' ἀκολοθησῇ τὰ ἔγχη τῆς ἐπὶ μακρὸν διάστημα ἀποκαλυφθείσης ἀρχαίας πρὸς τὴν Ἀκρόπολιν ὁδοῦ ἀπὸ τοῦ σημείου ὅπου περὶ τὸ Ἐλευσίνιον στρεφόμενη παρέκαμπε τὸ Πελαργικὸν καὶ πρὸς τὸ Πύθιον παρὰ τὴν εἴσοδον τῆς Ἀκροπόλεως ἀνήρχετο. Ὑπὸ τὸν βράχον τῆς Πνυκὸς ἐκαθαρίσθησαν αἱ δύο στοαί, ὅπου συνήγετο τὸ πηγαιῖον ὕδωρ εἰς φρεάτια ἐκ τῶν ὑδροφόρων φλεβῶν καὶ διάφοροι ὑπόνομοι ἀπεκαλύφθησαν. Ἡ σκαφὴ δὲν προυχώρησε τοσούτον, ὥστε νὰ εὐρεθῆ τὸ πέραν τῆς ἀρχαίας ὁδοῦ εἰς τὸν βράχον εἰσχωροῦν μέγα Πεισιστράτειον ὑδραγωγεῖον οὔτε κατὰ τὸ σημεῖον ἐκεῖνο ὅπου ἀπεδείχθη τοῦτο ἤδη ἀπολήγον διὰ τῶν πηλίνων σωλήνων εἰς τὴν Κρήνην. — Ὁ κ. Φίλιος ἀνεκοίνωσε περὶ τῶν τελευταίων ὑπ' αὐτοῦ ἐνεργηθεισῶν ἀνασκαφῶν παρὰ τὰ ἐν Ἐλευσίνι προπύλαια, ὅπου ἐπιγραφὰς τινὰς ἀνεύρε καὶ πρὸ πάντων τὸ περιώνυμον Καλλιγόρον λεγόμενον φρέαρ ἀπεκαλύψε. — Ὁ διευθυντῆς τῆς σχολῆς κ. Δαιρπφελδ διηρημένους τὰ αἰσθητά τῆς τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης πάντων τῶν συναδέλφων αὐτοῦ πρὸς τὸν γεραρὸν καθηγητὴν τῆς ἀρχαιολογίας ἐν Μονάχῳ Ἐρρίκον Μπρούν, οὗ τὸ 50ὸν ἰωβηλικίον τῆς εἰς διδασχὰ ἀναγορεύσεως πρὸς ὀλίγων ἡμερῶν (τὴν 8 Μαρτίου) ὁ ἀρχαιολογικὸς κόσμος ἐώρτασεν. — Ἐκ τῶν ἐταίρων τῆς σχολῆς ὁ κ. Ἀλφρέδος Καίρτε (Koerte) ἤρμηνευσε τὰ παρὰ τὴν Ἐννεάκρουνον ἐν ἱερῶν τινῶν τοῦ Ἀσκληπιοῦ ὡς ἐπιθανολογήθη ἀνευρεθέντα ἀνάγλυφα. Τὴν προσοχὴν ἐφελκεῖ ἰδίως εἰς τὴν παράστασιν τοῦ πωγωνοφόρου ἀνδρός, ὅστις ἀφιερώνει ὑπερμέγεθος σκέλος εἰς τὸν θεόν. Ἡ κεφαλὴ τοῦ ἀνδρός τούτου εἶνε τοῦ τύπου τοῦ Ἀσκληπιοῦ καὶ τὸ ἀνάγλυφον (τοῦ 3 ἢ 2 πρὸ Χρ. αἰῶνος) εἶνε βεβαίως ἀναθηματικὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ, ἀλλ' ὁ βῆτωρ δὲν θεωρεῖ ἐπίσης βέβαιον ὅτι τοῦ ἱεροῦ τούτου κατὰ τοὺς παλαιότερους χρόνους ὁ θεὸς ἦτο αὐτὸς ὁ Ἀσκληπιός. Ὁ ἀποκαλυφθεὶς περιθόλος εἶνε ἀναμφίβολος ἀρχαιότερος τῆς ἐν Ἀθήναις ἐγκαθιδρύσεως τῆς τοῦ Ἀσκληπιοῦ λατρείας, εἰς τοὺς ἀρχαίους δὲ συγγραφεῖς περὶ ἐνὸς μόνον Ἀσκληπιοῦ γίνεται λόγος (τοῦ γνωστοῦ ὑπὸ τὸ μεσημβρινὸν τῆς Ἀκροπόλεως τείχος κειμένου). Ἐπειδὴ δὲ ὁ τύπος τῶν ἀναγλύφων τοῦ Ἀσκληπιοῦ καὶ τῆς Ὑγιείας παραστάσεων ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων γλυπτῶν μετηνέχθη καὶ εἰς ἄλλους ἰατροὺς ἤρωας, τὸν Ἀμφιάκρον